

[Behnke]

ste forstand må vedgå arv og gæld efter den tidligere finansminister. Men det er altså ikke nok at sige, at det er konjunkturudsvingene, der har været skyld i dette; konjunkturerne har været gavmilde mod Danmark i forhold til betalingsbalancen. Der er tale om et konkret merforbrug. Hvis vi tager § 7 i finansloven, den, der drejer sig om Folketinget, viser en løselig opgørelse, at på de to år, der er gået fra regnskabsresultatet 1987 til tillægsbevillingsloven for 1989, er Folketingets udgifter steget med 63 mio. kr. eller svarende til et merforbrug på hele 25 pct. Det er altså svært at gå ud og tale om lønsumsbegrænsning, løntilbageholdenhed osv. inden for andre områder af den offentlige sektor, når vi i Folketinget, i selve parlamentet, hvor beslutningerne bliver truffet, har et merforbrug i løbet af sølle to år på hele 25 pct. Og det har intet som helst med konjunkturerne at gøre.

Jeg kvitterer selvfølgelig for finansministerens bemærkninger vedrørende 1990, og jeg vil også gerne kvittere for mulighederne for at følge det op i 1991, men det, der er til diskussion i dag, er 1989. Det glæder mig, hvis finansministeren har lært af de fejltagelser, der er blevet begået i 1989, så er vi da kommet et godt stykke videre.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Finansudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 194:

Forslag til lov om ændring af forskellige love. (Privatisering af Statsanstalten for Livsforsikring).

Af finansministeren (Henning Dyremose).
(Fremsat 22/2 90).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Erling Olsen (S):

Da lovforslaget er en konsekvensændring af forslaget om privatisering af Statsanstalten for Livsforsikring, som vi er imod, kan det ikke undre, at vi også er imod dette lovforslag.

Dette lovforslag foreslås henvist til Finansudvalget, ligesom det oprindelige lovforslag blev det. Da vi i sin tid henviste det oprindelige lovforslag til Finansudvalget, faldt det os ikke ind, at Finansudvalget, når det drejede sig om andet end aktstykker og bevillingslove, ville nægte at modtage deputationer. Finansudvalgets flertal har imidlertid besluttet, at man ikke vil modtage deputationer, og resultatet er blevet, at deputationer, der kommer for at høre til denne lov og gøre deres synspunkter gældende, nu er henvist til Erhvervsudvalget, hvorefter Erhvervsudvalget skal rapportere til Finansudvalget.

Jeg synes, det er overordentlig beklageligt for folkestyret, at de mennesker, der har noget på hjerte vedrørende en lov, ikke kan komme til at tale med de folketingsmedlemmer, der behandler loven. Hvis Finansudvalget holder fast ved ikke at ville modtage deputationer, når man behandler ganske almindelige lovforslag som dette – der i øvrigt efter min mening i henhold til forretningsordenen hører hjemme under Erhvervsudvalget – ser jeg ikke anden mulighed, end at dette lovforslag henvises til Erhvervsudvalget. Jeg skal derfor opfordre til og kræve afstemning om, at dette lovforslag henvises til Erhvervsudvalget, således at de mennesker, der har noget på hjerte i denne sag, kan træffe det udvalg, som skal behandle lovforslaget, og ikke et andet.

Henning Andersen (KF):

Jeg kan på den konservative folketingsgruppes vegne anbefale lovforslaget. Det er rigtigt, som hr. Erling Olsen lige sagde, at det drejer sig om konsekvenser af hovedlovforslaget om Statsanstalten.

Vedrørende det forslag, hr. Erling Olsen stillede til sidst, skal jeg på den konservative gruppes vegne fastholde, at også dette lovforslag forbliver i Finansudvalget.

Rahbæk Møller (SF):

Ligesom hr. Erling Olsen skal jeg sige, at vor

[Rahbæk Møller]

stilling til dette forslag følger vor stilling til hovedforslaget, og som det fremgik af førstebehandling af dette, er vi ikke imod en privatisering, vi er imod den måde, regeringen vil privatisere på. Vi må derfor stemme imod hovedforslaget, som det foreligger, og det samme gælder lovforslag nr. L 194.

Jeg skal i øvrigt sige, at jeg synes, det er ejendommeligt, det, der foregår. Der er ingen forhandlinger, det lukkede ministeren af for under førstebehandlingen; der er mig bekendt ikke foregået nogen. Samtidig skynder regeringen og flertalspartierne sig just ikke. Hvorfor ved jeg ikke, men jeg kan ikke se, at der sker noget, og det synes jeg der burde.

Hvis der ikke sker forhandlinger, skal vi have sagen opklaret så hurtigt som muligt; men regeringen har åbenbart ikke travlt.

Endelig vil jeg sige, som også hr. Erling Olsen gjorde det, at jeg finder det meget ejendommeligt, at Folketinget udsætter en befolkningsgruppe for, at de ikke kan komme i deputation til de folketingsmedlemmer, der behandler sagen.

Jeg forstår godt, at Finansudvalget normalt ikke vil tage imod deputationer. Derfor var det eneste rimelige at oversende dette lovforslag til Erhvervsudvalget. Jeg kan ikke se anden begrundelse for at nægte dette, end at forligspartiernes medlemmer af Finansudvalget ikke har tillid til de samme partiers medlemmer af Erhvervsudvalget. Hvis de havde det, var der ingen saglig grund til ikke at flytte det, så folk kunne komme i deputation til det udvalg, der behandler sagen.

Det er beklageligt, at indre uro i regeringspartierne skal gøre, at folk ikke kan få en ordentlig behandling i Folketinget.

Skrumtsager Skau (V):

Også Venstre kan støtte lovforslaget. Det drejer sig om en hel del konsekvensændringer i forbindelse med hovedlovforslaget, som vi tidligere har førstebehandlet, og som nu bliver behandlet i Finansudvalget.

I Venstre mener vi også, at dette forslag hører sammen med hovedforslaget. Hvis man skulle følge hr. Erling Olsens og hr. Rahbæk Møllers forslag, skulle man i og for sig dele dette forslag op i mange forskellige mindre forslag, for der er jo en masse små konsekvensændringer, der vedrører love, som hverken i teori eller i praksis

hører under Erhvervsudvalget, men under Socialudvalget og mange andre steder. Det ville blive temmelig kompliceret, og i nogle tilfælde drejer det sig jo kun om små ændringer som navneskift, fjernelse af et navn og lignende.

Desuden er der præcedens for, at når en lov eller et aktstykke behandles i Finansudvalget, kan man få foretræde for Erhvervsudvalget. Det er der også mulighed for i denne sag, og derfor synes jeg, dette må kunne ordnes på den meget praktiske måde, der er lagt op til. Socialdemokratiet, som jo ofte er pragmatisk og ikke hænger sig alt for meget i procedurespørgsmål, må kunne være med til at få dette til at køre på en saglig og rolig måde i Erhvervsudvalget, hvad angår dem, som ønsker foretræde både med spørgsmål i relation til hovedforslaget og til de konsekvensændringer, som ligger i lovforslag nr. L 194.

(Kort bemærkning).

Erling Olsen (S):

Vi ser skam meget pragmatisk på det. For os er det ikke afgørende, hvilket udvalg det kommer i.

For os er kun én ting afgørende, nemlig at de mennesker, der vil henvende sig med spørgsmål om lovforslaget, kan få foretræde for de mennesker, der skal behandle lovforslaget. For os ville det være lige meget, om Finansudvalget gjorde en undtagelse og sagde: Vi modtager deputationer. Der er her tale om, at vi behandler et egentligt lovforslag og ikke et aktstykke eller en bevilling, og hvis Finansudvalget ikke vil det, så kunne man henvise til Erhvervsudvalget. Det eneste, der for os er afgørende, er, at hvis borgerne vil tale med de mennesker, der behandler et lovforslag, skal de også have lov til det.

Behnke (FP):

Det lovforslag, vi i øjeblikket har til behandling, er jo, jeg er lige ved at sige næsten rensat for enhver form for politik. Det er rene konsekvensændringer på alle de steder i vor alt for omfattende danske lovgivning, hvor ordet Statsanstalten for Livsforsikring forekommer.

Jeg har meget svært ved at forstå Socialdemokratiets og SF's argument for ikke at ville støtte dette forslag. Både Socialdemokratiet og SF ved, at der er flertal i Folketinget for at privatisere Statsanstalten, og Folketinget vil på et

[Behnke]

senere tidspunkt i denne samling ved en tredjebehandling vedtage hovedforslaget, og når hovedforslaget er vedtaget, er det absurd, hvis lovforslaget, som vi i øjeblikket har til behandling, ikke bliver gennemført, således at der rundt omkring i den danske lovgivning vil være en masse reminiscenser, hvor der henvises til en institution, som ikke længere eksisterer under samme navn.

At man ønsker dette forslag henvist til Erhvervsudvalget med den begrundelse, at man så kan modtage deputationer, finder jeg endnu mere underligt. Når der – som f.eks. i dette forslags § 8 – henvises til, at der i lov om stempelafgifter osv. skal foretages en ændring, tror jeg ikke, at der kommer nogen som helst deputationer, som ønsker at diskutere, hvorvidt ordet Statsanstalten for Livsforsikring skal ændres til Statsanstalten A/S. Så det er uden sagligt indhold at påstå, at det er, fordi man ønsker adgang til, at deputationer kan komme og tilkendegive deres meninger. De deputationer, der ønsker at tilkendegive deres mening, vil selvfølgelig beskæftige sig med hovedforslaget, og de skal være velkomne i Erhvervsudvalget.

Jeg henstiller, at dette forslag bliver henvist til Finansudvalget, hvor det kan følge selve hovedforslaget. Når det kommer til vedtagelse, vil det være ganske naturligt, at dette forslag også bliver vedtaget, så vi kan få disse tekniske ændringer foretaget.

(Kort bemærkning).

Erling Olsen (S):

Hensigten med at rejse dette spørgsmål nu er bl.a. at få Folketinget til at tænke sig om og overveje, om vi ikke i Finansudvalget skulle modtage deputationer vedrørende hovedforslaget, eller om vi ikke, hvis vi flytter det foreliggende lovforslag til Erhvervsudvalget, som en konsekvens heraf også skulle flytte hovedforslaget til Erhvervsudvalget.

Igen: Dette er ikke et spørgsmål om juristeri, det er kun et spørgsmål om, at de mennesker, der vil møde det udvalg, der behandler et forslag, også skal have lov til det.

Kirsten Lee (RV):

Det lovforslag, som vi behandler, er der, som hr. Behnke rigtigt sagde, ikke megen politik i, og Det Radikale Venstre støtter det; det drejer sig kun om ubetydelige konsekvensændringer.

Jeg synes, det er værd at tage lidt fat på procedurespørgsmålet. Hr. Erling Olsen siger, at nu skal Folketinget til at tænke sig om. Jeg synes, det er værd at minde om, at da lovforslaget om Statsanstalten i sin tid blev behandlet på sekretærmødet, var der ingen indsigelser fra Socialdemokratiet. Da det i sin tid blev vedtaget her i Folketinget, at lovforslaget skulle overgå til Finansudvalget, var der ingen indsigelser fra Socialdemokratiet. Nu vågner nogle Socialdemokrater åbenbart op og finder ud af, at vi skal til at køre procedurer.

Offentligheden har naturligvis ret til at henvende sig til Folketinget om de lovforslag, der behandles, og den ret kunne vi i Det Radikale Venstre ikke drømme om at fratage offentligheden. Det er heller ikke sket. Alle deputationer har mulighed for at henvende sig i Erhvervsudvalget. Der er ingen grund til at ændre procedure i et enkelt udvalg på grund af et enkelt lovforslag.

I Det Radikale Venstre har vi det nu sådan, at vi faktisk taler med vores medlemmer af Erhvervsudvalget, og de vil være i stand til at kommunikere til os, hvis der er ting af relevans, som vi skal vide noget om. Desuden er der vist ingen af os, der ikke i disse tider bliver kimet ned af interessegrupper og lobbyister i tide og utide. Der er faktisk ikke nogen i den danske offentlighed, der på noget tidspunkt har problemer med at henvende sig til folketingsmedlemmer, i hvert fald ikke til dem i den radikale gruppe.

(Kort bemærkning).

Erling Olsen (S):

I modsætning til fru Kirsten Lee har jeg overhovedet ingen kommunikationsproblemer, for jeg er medlem af begge udvalg. Men det er jo ikke alle, der er det, og jeg vil også gerne understrege, at meningen er ikke at køre en procedurresag i denne forbindelse. Vi har ikke noget som helst ønske om at træne denne sag. Vi har oven i købet ønsket, at tingene måtte gå pænt og normalt igennem Folketinget, således at vi når frem til det, som vi mener er det egentlige spørgsmål, nemlig om denne lovgivning er i overensstemmelse med grundloven.

Vi skulle gerne kunne nå frem til det, der er sagt mange gange, nemlig at de mennesker, som vil tale om en lov, skal have lov at tale med dem, der behandler den lov.

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg skal først sige, at Kristeligt Folkeparti kan støtte dette lovforslag, som jo består af en række praktiske konsekvensændringer.

Men så vil jeg også gå med i koret og komme med pragmatiske løsningsforslag. Jeg vil begynde med at understrege, at vi i Kristeligt Folkeparti lægger megen vægt på, at befolkningen har mulighed for at møde frem i Folketinget og give sin mening til kende.

Hr. Erling Olsen nævnte, at det måtte være sådan, at befolkningen fik mulighed for at møde de ordførere, som behandler sagen. Selv om vi er et lille parti, er vi så pragmatiske, at vi finder ud af, at jeg, som er ordfører og sidder i Finansudvalget, faktisk godt kan blive medlem af Erhvervsudvalget for en kort periode, og det agter jeg at blive, når deputationerne kommer, så vi klarer det meget pragmatisk og enkelt.

Jeg mener, at Socialdemokratiet kan ordne det uden at skulle indbytte nogen, og Venstre forstår jeg er med både i Finansudvalget og i Erhvervsudvalget. Andre partier må kunne gøre det samme som Kristeligt Folkeparti eller finde andre pragmatiske løsninger.

Jeg har lidt vanskeligt ved at se de dybsindige argumenter fra Socialdemokratiets side.

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

Det er da godt, at folk er så pragmatiske, som man åbenbart er i Kristeligt Folkeparti.

Så må jeg spørge: Hvorfor skulle dette lovforslag overhovedet i Finansudvalget? Man kunne jo have lagt det i Erhvervsudvalget fra første færd. Husk på, at det er nyt, at man behandler spørgsmål om Statsanstalten for Livsforsikring i Finansudvalget. Lovforslag om Statsanstalten er altid tidligere blevet behandlet i Erhvervsudvalget, og vi har aldrig haft de problemer. Nu skal det lige pludselig over i Finansudvalget, og så kommer alle problemerne.

Jeg vil gerne stille endnu et spørgsmål: Når der nu kommer andre privatiseringsspørgsmål, Københavns Lufthavn, Statens Biltilsyn m.v., skal de så alle sammen i Finansudvalget? Skal vi have den dér historie om deputationer hver eneste gang, eller er det kun Statsanstalten, der af en eller anden mystisk grund for første gang er blevet flyttet over i et udvalg, hvor den normalt ikke hører hjemme?

(Kort bemærkning).

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg overraskes lidt over, at SF ikke gav udtryk for disse synspunkter, da man behandlede spørgsmålet på sekretærmødet i sin tid. Det måtte da have været det naturlige sted.

Hvorvidt Statsanstalten er blevet behandlet i Finansudvalget eller Erhvervsudvalget, har jeg ikke haft mulighed for at undersøge inden for dette korte tidsrum. Der er nogle, der har sagt til mig, at det tidligere er blevet behandlet i Finansudvalget, men det må de historiekundige kunne undersøge.

Finansministeren (Henning Dyremose):

Når en minister har overladt et forslag til Folketinget, har jeg forstået, at så skal ministeren undlade at blande sig i Folketingets behandling. Derfor kan jeg ikke blande mig i det, der har været hoveddiskussionen i dag, jeg vil nøjes med at kvittere for de tilsagn, der har været, også fra Socialdemokratiet og SF, om, at man mener, at hovedforslaget bør behandles hurtigt. Det tror jeg er en korrekt og god vurdering af hensyn til Statsanstaltens forretningsmæssige situation og hensyn til medarbejderne.

Vi har fra ministeriets side besvaret det ene spørgsmål, der er blevet stillet, og vi er indstillet på, hvis der bliver stillet yderligere spørgsmål, at besvare dem så hurtigt som overhovedet muligt. Der skal ikke fra vores side på nogen måde lægges hindringer i vejen for en hurtig sagsbehandling. Vi ønsker fra regeringens side en meget hurtig sagsbehandling, og vi er indstillet på at medvirke til den, fordi vi synes, at det er bedst for alle sagens parter.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Der er af hr. Erling Olsen (S) fremsat forslag om, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget, medens hr. Henning Andersen (KF) har foreslået, at det henvises til Finansudvalget. Der må derfor foretages en afstemning, som jeg skal udsætte til mødet torsdag den 8. marts 1990.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 186:

Forslag til lov om ændring af lov om en børnefamilieydelse.

Af Kofod-Svendsen (KRF) m.fl.
(Fremsat 8/2 90).

Sammen med denne sag foretoges den sidste på dagsordenen opførte sag, nemlig:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 187:

Forslag til lov om ændring af lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag.

Af Kofod-Svendsen (KRF) m.fl.
(Fremsat 8/2 90).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Aase Olesen):

De to lovforslag, som Kristeligt Folkeparti her har fremsat, går ud på at udvide den personkreds, der er berettiget til at modtage børnefamilieydelse og børnetilskud.

Lad mig starte med børnefamilieydelsen, der blev indført som et led i skattereformen, og som har karakter af en kontant skattelettelse i stedet for et fradrag i skatten. Forslagsstillerne ønsker, at betingelsen om fuld skattepligt for den berettigede til ydelsen og om barnets hjemsted her i landet ikke skal gælde for visse grupper. Der er ifølge forslaget tale om personer, der er udsendt af den danske stat, danske hjælpeorganisationer, danske missionsselskaber, FN-organisationer og udstationerede fra danske erhvervsvirksomheder.

De persongrupper, som forslagsstillerne ønsker at tilgodese, har det tilfælles, at de typisk ikke betaler skat til Danmark af deres lønindkomst. Personer, der er udsendt af den danske stat, er ganske vist fuldt skattepligtige til Danmark, men de modtager et skattefrit udetillæg, der tjener til dækning af merudgifter som følge af tjenesten i udlandet. Udetillægget beregnes således, at det også dækker den danske skat af lønnen.

Personer, der er fuldt skattepligtige til Danmark og ansat ved FN, herunder underorganisationerne, bliver på begæring fritaget for at betale skat af lønnen fra FN.

Personer, som udsendes til arbejde i udlandet, f.eks. af danske hjælpeorganisationer, danske missionsselskaber eller danske erhvervsvirksomheder, kan undgå den fulde danske skattepligt, hvis de opgiver deres bopæl her i landet. Dette kan f.eks. ske ved, at man sælger sit hus eller lejer det ud på en uopsigelig lejekontrakt af mindst 3 års varighed.

Selv om de pågældende bevarer fuld skattepligt til Danmark, vil de typisk ikke skulle betale skat til Danmark.

For det første vil reglerne i Danmark stoppe beskatningsoverenskomster, typisk hindre Danmark i at beskatte indkomst fra kilder i udlandet, hvis de pågældende har taget bopæl i udlandet, hvilket normalt vil være tilfældet for de personer, vi taler om her.

For det andet gælder det, at personer, der er fuldt skattepligtige til Danmark, ikke skal betale den beregnede danske skat af lønindkomst, som er erhvervet under ophold uden for Danmark, hvis visse betingelser er opfyldt, herunder først og fremmest at udlandsopholdet er på mindst 6 måneder. Dertil kommer, at personer, der udsendes til arbejde i udviklingslande, der er finansieret af danske statsmidler, kan fritages for at medregne det vederlag, de får, ved opførelsen af den skattepligtige indkomst.

De personer, forslagsstillerne ønsker at tilgodese med forslaget, vil således typisk ikke skulle betale skat til Danmark.

Ud over denne indvending mod forslaget vil en gennemførelse give vanskeligheder med afgrænsningen af den berettigede personkreds, ligesom der vil være problemer med at kontrollere, om betingelserne er opfyldt.

Ifølge forslaget skal der ved »udsendte af den danske stat« forstås ansatte ved ambassader og personer udsendt af Danida. Jeg er ikke i tvivl om, at også andre, der er udsendt af den danske stat, vil kræve børnefamilieydelsen. Personer udsendt af FN-organisationer kan normalt få en børneydelse fra FN af nogenlunde samme størrelse som den danske børnefamilieydelse. Hvis de pågældende også får en offentlig børneydelse, bliver FN-børneydelsen sædvanligvis modregnet heri.

Også udstationerede fra danske erhvervsvirksomheder skal ifølge forslaget have ydelsen. Der opstår da bl.a. spørgsmålene om, hvornår man er udstationeret, og hvor længe man kan være i udlandet og stadig få ydelsen.